

Sygn. akt III KZ 48/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie E. K.

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2014 r.

zażalenia E. K. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego

postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie

o sygn. akt VIII Kz [...], utrzymującym w mocy zarządzenie Przewodniczącego

XV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w B. z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie

o sygn. akt XV K [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówiła przyjęcia osobistego wniosku E. K. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt VIII Kz [...], utrzymującym w mocy zarządzenie Przewodniczącego XV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w B. z dnia 17 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. akt XV K [...] w przedmiocie uznania prywatnego aktu oskarżenia wniesionego przez E. K. za bezskuteczny z uwagi

na braki formalne w postaci zaniechania wskazania osoby oskarżonej prywatnym aktem oskarżenia i uiszczenia zryczałtowanej równowartości wydatków postępowania, ponieważ w sprawie tej wnioski o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie E. K. złożył zażalenie w którym podniósł, że zaskarżone zarządzenie nie bierze pod uwagę treści opinii prawnej Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, która odnosi się m. innymi do stosowania przez organy procesowe art. 488 § 2 k.p.k., w sytuacji gdy pokrzywdzony ma trudności z ustaleniem sprawców, szczególnie gdy chodzi o przestępczość, której obszarem jest cyberprzestrzeń. Jednocześnie przedstawił swoje zastrzeżenia co do prawidłowości czynności procesowych podejmowanych w sprawach, w których występował on jako oskarżyciel prywatny. W konkluzji skarżący wniósł o uwzględnienie argumentacji zażalenia, nie formułując żadnego wniosku odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Prawidłowość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny w [...] nie budzi wątpliwości. Trafnie w zaskarżonym zarządzeniu uznano, że przepis art. 540 § 1 k.p.k. pozwala stronie na złożenie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej osoby oskarżonej, które korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Natomiast postanowienie Sądu Okręgowego utrzymujące w mocy zarządzenie o uznaniu prywatnego aktu oskarżenia za bezskuteczny nie należy do kategorii takich orzeczeń co przyznał nawet sam skarżący, gdyż jego przedmiotem nie jest kwestia odpowiedzialności karnej, lecz badanie warunków formalnych aktu oskarżenia, celem usunięcia ewentualnych braków pisma w tym zakresie. Prowadzi to do akceptacji stanowiska wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu, że przedmiotowe postanowienie nie może być objęte wnioskiem o wznowienie postępowania. Zasadności tej konkluzji nie przekreśla treść powołanej przez skarżącego opinii prawnej Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, ponieważ nie odnosi się ona do zagadnień związanych z postępowaniem wznowieniowym. Na poparcie tego stanowiska należy się również odwołać do szerszej argumentacji

zawartej w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2014 r. w sprawie III KZ 47/14, która odnosi się do identycznej sytuacji faktycznej i prawnej związanej z inicjowaniem przez E. K. kolejnych tego rodzaju spraw w trybie prywatnoskargowym.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

[aw]